

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. iiij. post. iij. d[omi]nica[m] adue[n]. Questio. iiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāg.

loꝝ: cū xꝑus de illo exiret ⁊ sanaret om̄s. Similit̄ etiā p̄ma sc̄da ⁊ tertia pbabāt q̄ erat ch̄s. ⁊ similit̄ pbabāt deitatem aliq̄ mō. s. mediate. i. supposito q̄ ip̄e diceret ⁊ p̄dicaret se esse ch̄m ⁊ deū. q̄ cū de⁹ mē dacio nō faueat: p̄dicās falsam doctrinā miracula facerē nō pōt. Discipuli igit̄ Joā nis q̄ cū mḡo suo opa ch̄i vt credidit audi uerūt necnō ⁊ uiderāt credere nitebāt ma xime q̄ p̄dicatū fuerat p̄ sc̄da ch̄z factu rū talia miracula. Et. xxxij. Et sic habes q̄stioēs mltas ⁊ vnū r̄sūū corollariū. Sed p̄tra p̄dicta p̄mo. Nā q̄qd pbab̄ bat iesum esse ch̄m pbabat esse filiū dei. q̄ sc̄pture sacre ch̄o attribuūt deitatem: vt patebit. Sed p̄ma miracula sūt hmōi: q̄ erāt q̄dā impletio p̄phetiaz q̄ talia sc̄da p̄ ch̄m p̄dixerāt: vt p̄z i expositioe euāge liij. Solu. Nō ducebāt in deitatem ch̄i im mediate inq̄ntū talia miracula vt dictum est: sed mediate inq̄ntū ducebāt i ch̄m: ⁊ inq̄ntū p̄phetata de ch̄o vel facta ab eo q̄ se ch̄m assererat. Sed replicat. q̄ etiam talia fecit impando cū dixerit: Lazare ue ni foras. Solu. Et q̄ p̄cesserat oꝝo ad de um illō imperiū intelligebat eē diuie vir tutis ⁊ nō p̄rie auctoritatis. Sc̄do. Nāz q̄ puris hoibz uenit nō facit fidē de ali cui⁹ deitate. S̄z hmōi erāt miracula sc̄da q̄ sc̄i uiri ex p̄rate aliq̄ fecerūt miracula p̄m Bieg. Vñ b̄ūs B̄ndict⁹ solo aspectu oculoꝝ soluit rusticū alligatū. Solu. De⁹ p̄ sc̄os sic est opat⁹ miracula aliq̄ eis nō oꝝantibz: sicut p̄ sacra iustificat aiam. s. per p̄tate existentē int̄cionalit̄ a deo in uiribz q̄ ⁊ deriuatā ab eis p̄ inf̄media corpa vs q̄ ad materiā in qua terminabat operatō Sic em̄ p̄ba p̄secratiōis uertūt panes ⁊ uinū in corpus ⁊ sanguis ch̄i: ⁊ sic Pe trus uoce Anania p̄stravit ⁊ Saphiram Act. ij. Sed tñ null⁹ sc̄tus ita temere loq̄ cut⁹ est: vt i p̄ria p̄sona ip̄m effectū mira culi imperauerit sicut ch̄s. Nō em̄ Pe trus impauit mortē illi: s̄z eo loq̄ntē cecidit derāt. Tertio. Nā q̄d intellectū quicūq̄ fa cit sc̄iam vel intellectu. q̄ inf̄ habit⁹ intel lect⁹ speculariū isti soli quicūq̄: cū in oibz alijs maneat loc⁹ reprobatiōi: vt p̄z i con fectura ⁊ op̄ntioe. S̄z tertia miracula nō faciebāt sc̄iam de ch̄i deitate: alioq̄n ea

dem p̄lusto fuisset sc̄ita ⁊ credita: cū d̄ ea sit articūl⁹ fidei. Solu. Quicūq̄ quincit̄ intellectu facit de p̄lusto sc̄iam in speci ali. i. faciendo q̄ uideant rōnes subiecti ⁊ p̄dicati ⁊ eoz ordo ad inuicē: vel in genez rali. i. faciedo q̄ sc̄iat q̄dē p̄lo eē vera: s̄z tñ ip̄a in se nō sūt uisa. Primo mō facit sc̄i entia diffinitio terminoz. s̄z sc̄do mō mir racula. Vñ istā p̄lonē corp⁹ ch̄i eē in ho stia: i. speciali diabol⁹ nō uideret: q̄ n̄ uider aliq̄ colligatōez inf̄ illō subiectū ⁊ p̄di catū resultatē ex rōnibz eoz: q̄ nec eā h̄nt cū illō p̄dicatū n̄ quicūq̄ illi subiecto ex sua rōne s̄z ex dei uolūtate: q̄ diabolū later. Uider tñ q̄ nō pōt eē falsa: q̄ uider ⁊ sc̄it clare aliq̄ miracula facta eē a deo i testi niū illi⁹ p̄lonis. Uide at̄ de ista q̄stioe ⁊ alijs p̄tinetibz ad miracula ch̄i sc̄m Tho. i. ij. q. xliij. ⁊. q. xliij

Queri etiā pōt an Joānes fuerit mar tyr. Ad q̄d dicendū est ex decisioe genera li sc̄i Tho. de m̄rio. ij. ij. q. cxxij. Et vtz adulario sit p̄tē mortale. Ad q̄d r̄ndēdū eē ex. ij. ij. q. cxy. ar. ij

Feria. iij. post. iij. dñicā aduē. Questio. iij.

Querit̄ **Utrum** ange lus possit sua naturali p̄tate exhibere se uisibile hoī. Ad h̄ aut̄ dico q̄ aliqd̄ uider̄ mlt̄ r̄pliciter. s. p̄ se vt hic color in p̄teto: siue h̄ coloratū inq̄ntum coloratū: siue in quā tum est in esse ⁊ genere qualitatis. ⁊ p̄ ac cidens vt substantia. Et hoc dupliciter. s. vt substantia subiecta colorū p̄ p̄ria q̄nti tate: vt lapis ⁊ corp⁹ aialis vel plante. ⁊ nō subiecta p̄ p̄ria q̄ntitate: sed p̄ q̄nti tate alicui⁹ ad se p̄tinetis. Et h̄ dupl̄r. s. p̄ q̄ntitate sui p̄rij p̄fectibil̄ ⁊ mobil̄ sicut sicut uider̄ uita ⁊ aia aialis p̄ colorē aial cui subiect⁹ aialis corp⁹ p̄fectū ab aia: ⁊ p̄ q̄ntitate sui p̄rij mobilis licz nō sui p̄fecti bilis: sicut uider̄ hoīem uestitū p̄ colorē uestitū q̄s mouet licz nō p̄ficiat animādo. Angel⁹ igit̄ nō p̄t se exhibere uisibile p̄i mo mō: q̄ nō eē color aut lux corp⁹. Nec sc̄do mō: q̄ non est corp⁹. Nec tertio mō:

qz nō est ania aut vira corpis. Sed pōt se exhibere visibile q̄to mō: qz pōt forma re corp⁹ ⁊ illud mouere ⁊ p̄ illud resp̄sare suas p̄prietates. puta intellectū formādo illud corp⁹ i forma hois ⁊ agilitatem formādo alas: ⁊ puritatē formādo pulc̄r. Nā fm Diony. angeli i corporib⁹ assumptis: tales se exhibēt in exteriorib⁹: q̄les sūt int⁹. Et h̄ sic p̄t. Quicqd̄ em̄ fieri p̄t motu locali inferior⁹ corp⁹ h̄ totū angelus naturali p̄tute pōt. qz p̄ma corp⁹ mouere p̄t localit̄ ad motū suū: sicut aia mouet corp⁹ p̄tū: vt p̄t p̄ Aug⁹. ⁊ p̄ rōnē. qz si aia q̄ ē spūs inferior mouet ad nutū aliqd̄ determinatū corp⁹. s. būanū: spūs superior. i. angel⁹ ad nutū pōt mouere corp⁹ illimitat⁹ ⁊ vltius: puta oē corp⁹ corruptibile: maxime aerē q̄ ē valde mobilē. P̄t etiam exp̄imēto: qz fm phos p̄ volūtate mouēt celos ⁊ p̄r a fortiori ista inferiora. Sed susp̄dicta apparitio p̄t fieri motu locali corp⁹ inferior⁹: maxime aeris: qz p̄ talē motū p̄densat ⁊ figurat: ⁊ p̄ naturalia semia decolorat vt videat hō. Ex his aut̄ patēt multa. Primo p̄clusio p̄ncipaliter int̄era Scdo patz vñ habeāt efficacā inc̄ratiōnes sanatiue ifirmitatū. qz. s. diabol⁹ p̄ scientiā suā sicut medicinalia corp⁹ ⁊ p̄ motū locale ea applicat: ⁊ h̄ visibilē sic vt talia corp⁹ n̄ videant talia corp⁹ s̄ alia p̄ta p̄ani inuolunt̄ aut aliqd̄ tale. Hoc at̄ diabol⁹ facere pōt tripl̄. Primo inuolūdo circa talia corp⁹ aerē p̄densatū. Scdo cauſando i ocul̄ ast̄ariū acritiā vlt̄ acritiā: q̄ ē q̄si qdā cecitas phibēs videre qdā s̄ non oia. Et tertio applicādo illa corp⁹ q̄n̄ vult̄ s̄tuef. Tertio p̄t vñ ē q̄ aliq̄ vidēt in aq̄ vlt̄ in igne aut lapide terſo imagies aliq̄s. qz ē vlt̄ ex eo q̄ diabol⁹ aliq̄ corp⁹ format ex aere ⁊ obijcit tali aq̄ vlt̄ corp⁹ terſo sicut nos obijcim⁹ faciē speculo. vlt̄ ex h̄ q̄ t̄lia corp⁹ format ⁊ obijcit sensib⁹ n̄ris: vlt̄ ex h̄ q̄ i imagiatiōe format tales spēs ac imagines cū tāta imp̄ssiōe vt videant̄ eē res vere mō illo q̄ st̄ati dicef. Signū at̄ q̄ ille imagines sint i sensib⁹ n̄ris ⁊ nō i re: q̄n̄ n̄ vident̄ ab oib⁹. Quarto vñ ē q̄ qdā fatue credūt se ludere cū herodiana: cū tñ st̄t i lectō. qz. s. diabol⁹ mouet spūs corpales i qb⁹ sūt ph̄tas mata: ⁊ deduct̄ eos p̄

motū locale ad obijciēdū ph̄tasie eo mō q̄ fit in frōnetis. Nec tñ nego q̄n̄ aliq̄n̄ realit̄ h̄mōi deferant ad ludū: qz diabol⁹ potari possēt turrim: nedū vetulā. Sed p̄tra p̄dicta arguit̄ p̄mo. Nā obiectū itellect⁹ nunq̄ pōt p̄cipi a sensu puta visu. qz si visus nō pōt p̄cipi obiectū alteri⁹ sensus sibi vicini puta sonum: multo minus pōt p̄cipi obiectū potētie magis distans puta itellect⁹. s̄ angel⁹ ē obiectū intellectus qz ē imat̄ial⁹: q̄ nō p̄t videri. So. Rō probat q̄ nō p̄t videri oē corpali p̄mo vel scdo vel tertio mō. qz q̄ sic vident̄ sūt materialia: nō at̄ p̄bat q̄n̄ videat̄ q̄to mō Scdo. Nā si dicimur videre angelū: qz videm⁹ corp⁹ ab illo motū: pari rōne dicemur videre vaporē: qz videm⁹ terremotoū causatū ab illo. So. Nō ē s̄tle: qz ad appere motorē i suo mobili nō sufficit mouere aliqd̄. Si ei videam⁹ aliqd̄ corp⁹ motū a diabolo: vt q̄n̄ ex̄grunt furta a maleficis ⁊ mouet seratiū aut cribr⁹: nō p̄t h̄ dicimur videre diabolu aut dicim⁹ diabolu appere. S̄ requir̄ q̄ t̄le mobile rep̄ntet p̄prietates motoris: sicut vest̄ p̄prietates seu figurā vestiti: qd̄ nō facit terremotoū resp̄s vaporis. Vñ i corp⁹ formato ab āgelo aliq̄n̄ d̄t appere āgel⁹ ⁊ aliq̄n̄ de⁹. qz. s. illud corp⁹ aliq̄n̄ i deū aliq̄n̄ i angelū ducit resp̄sentādo ei⁹ p̄ditiōes. Vñ Aug⁹. d̄t q̄ q̄n̄ de⁹ apparuit p̄his: factū ē misterio angelico. s̄ qz corp⁹ illō ducebat i cognitionē dei: nō d̄t de⁹ apparuisse. Tertio si videt̄ motor i mobili sic rep̄ntate: d̄tas poss̄z videri in oi creatura. qz qlibet creatura est a deo mota ⁊ deū rep̄ntat: cū sit ei simil̄. So. Dico duo. Primū est q̄ nō d̄t sp̄ motor videri aut apparere eo mō q̄ angel⁹ i mobili se rep̄ntat. s̄. qz nō dicimur videre p̄tem Socratis latentē si videam⁹ filiū ei⁹ ab eo actualit̄ motū. Sed tūc q̄n̄ ad se resp̄sentandū ē formatū vt imago ⁊ nō vt vera res talis qlis videt̄: sicut cū aer format̄ ad instar bumant̄ corpis. Dō h̄ qlibet creatura moueat a deo ⁊ illū resp̄ntet ⁊ ad illū resp̄sentandū sit facta: nō tñ ē sic ad h̄ facta q̄n̄ sit vere illa res quā se esse p̄tēdit. sicut lapis ē vere lapis: Scdm̄ ē q̄ fm Aug. i vlt̄i. de ciuit. dei. Oculi brōz poterūt videre incorpalia etiā deitate: fm

De questiōibus super euāg.

secūm Tho. j. q. xij. ar. ij. ad scdm. s. eo mō
q̄ vitam viuersū videm⁹ viuēdo opa vite.
Tūc em̄ intellect⁹ erit p̄p̄icax ⁊ diuina glo
ria marie refulgebit in corpib⁹. ideoq; sta
tim intellect⁹ app̄hēdet deitate visis corpib⁹
bus: sicut mō statim app̄hēdit vitā vi
uentis: viso motu eius.

Queri etiā pōt circa hoc euāgētiū vtrū
deus possit facere oē p̄bū. i. oē a nob̄ intel
ligibile siue nō implicās p̄tradictionē. *U*
de. j. q. xxv. ar. ij. po. q. j. ar. ij.

Feria. vi. post tertiā dñicā in Aduentu Questio. v.

Veritur vtrum credere
q̄ deo reuelanti q̄cūq; necessario sit
meritozū: Ad h̄ aut̄ dico q̄ fm̄

doctrinā sancti Tho. vbiq; p̄cipue. xij. q.
xvij. et ij. dist. xl. et ma. q. ij. Aliq̄s actus
human⁹ fm̄ suā sp̄m vel gen⁹ cōsiderat⁹
est indifferens ad bonū ⁊ malū morale: h̄
habeat naturalē bonitate inq̄ntū est. Nā
si act⁹ būant obiectū includit aliqd̄ ratōi
p̄ueniēs: act⁹ ē bon⁹: vt misereri paup̄is:
et malus si includit aliqd̄ et repugnās: vt
furari. et neuter si nō includit cōueniēs nec
repugnās: vt leuare festucā de terra: quia
ois act⁹ h̄z sp̄m ab obiecto: ⁊ act⁹ huma
nus ab obiecto relato ad p̄ncipiū actuum
humanorū qd̄ ē rō. S; si loq̄mur de actu
fm̄ indiuiduū: sic quēlibet actū particula
rē būanū. i. deliberatū necesse ē esse bonū
vel malū moralē: nō solū fm̄ theologū:
sed etiā fm̄ p̄m̄ moralē. qz si act⁹ fiat qm̄
oportet ⁊ vbi oportet ⁊ sic oportet: et sic de
alijs circūstātijs: ē bon⁹. et siqd̄ horū defi
cit est malus. Est aut̄ necessariū q̄ fiat cū
oib⁹ istis: aut nō fiat: ⁊ p̄sequit⁹ q̄ sit bonus
vel malus. Et si q̄s hēat gr̄az nō pōt esse
act⁹ būan⁹ in eo cōsiderat⁹ fm̄ indiuiduū
q̄ nō sit p̄ctm̄ vel meritū. Nā q̄cqd̄ ab eo q̄
h̄z charitatē ordinat in finē alicui⁹ p̄tū:
ordinat in finē charitatē: ⁊ p̄sequit⁹ ē meri
tozū. qz sic volūtas oēs potētias: ita cha
ritas oēs p̄tūes mouet ad finē suū. S; z
ois act⁹ bonus ordinat in finē alicui⁹ p̄tū:
tū: ⁊ p̄sequit⁹ est meritozū. et si sit mal⁹ est
de meritozū. H̄ns i ḡif charitatē meretur
comedendo ⁊ ludēdo ad recreatiōez: set

uato modo tēpantie ⁊ eutrapolie. Hec ex
secūo Tho. vbi s. I ḡif credere: supposita
gr̄a ē meritozū: cū sit act⁹ p̄tū. Et ideo
bñ d̄z brā p̄go q̄ credidit dño. Sed p̄:
p̄tio. qz seq̄t q̄ q̄s sit in vno instāti mere
bit ⁊ peccabit mortalr: posito q̄ Socrati
reuelat a deo sua dānatio. Credendo em̄
merebit ⁊ dicitū ē: ⁊ peccabit: qz d̄spabit
Sol. Sed; sc̄m Tho. deus nulli reuelat
suā dānatiōez: sed nec reuelare p̄t de potēt
tia ordiata. qd̄ si faciat intelligēdū ē q̄ loq̄
quat cōminatozic: n̄ ex snia. Hec illi. Est
ponat q̄ loquat ex snia: dico q̄ si tal̄ acce
ptet dei iusticiā fm̄ quā credit se dānādū:
meret: nō at peccat despando. qz nō tene
mur sp̄are nisi q̄isq; sum⁹ dubij de salute
Si aut̄ nō acceptet eā: ita peccabit ⁊ n̄ me
rebit. Est ponat casus q̄ deus reuelat ex
snia: cū h̄ ster p̄ceptū d̄ spe. Dico q̄ cas⁹
est impossibilis. qz seq̄t q̄ de⁹ veller istū sil
credere p̄dictoria. i. se dānādū ⁊ saluādū
cū nō possit sp̄are salutē nisi credat se sal
uādū. Sedo qz posset aliq̄s mereri credē
do falsū: sicut Ezechias credēdo se mort
tū: ⁊ n̄niuste se credēdo subuertendos.
Sed h̄ ē p̄ An̄. Cur de⁹ h̄. c. xvj. Si ve
ra inq̄t nō fuit fides mort; ch̄i: nihil p̄
fuisse. Sol. Nō pōt seq̄ q̄ q̄s mereat cre
dēdo falsū: qz de⁹ n̄ pōt reuelare falsū: nec
illd̄ p̄bū fuit falsum: mort; Ezechia. qz
sensus erat: mors tua ē futura. qd̄ fuit ve
rū. Nā aliqd̄ ē futurū eo ip̄o q̄ sua cā ē d̄i
posita vt eueniat. ⁊ ita erat d̄ p̄ma morte.
qz hēbat causas naturales: vt mortū mor
tale. Et similr subuersio n̄niue erat in sua
cā. i. demerit; n̄niuitay. Et id̄ d̄z. ij. ge
neratiōe: q̄ futur⁹ q̄s icedere nō inceder;
qz. Quā icedēdi cā ipeditet aut remouebit
Sed cū cā sit duplex. i. p̄ma. i. d̄i volūtas
ac p̄scia. et sc̄da. i. celuz ⁊ alie cause create:
aliq̄n aliqd̄ ē futurū fm̄ p̄mā: nō sc̄dam: vt
iudiciū generale. Aliq̄n fm̄ sc̄dam: nō p̄
mā: vt mortē ezechie ⁊ subuersionez n̄ni
ue. Qd̄ at̄ ē futurū fm̄ p̄mā/sp̄ euenit: n̄ at̄
qd̄ fm̄ sc̄daz. qz p̄ma ipediti n̄ pōt sic sc̄da
Posito tñ q̄ q̄s credat falsū: vt cū verula
credit p̄dicatori erranti vt deo: q̄c credif
falsū sub rōne veri: ⁊ ē meritozū. Nec est
p̄ An̄. qz illa sūt p̄ba discipuli: q̄uis dicit
etiam possit q̄ illa fides nō p̄fuisse. id̄ est